

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fiskeriministeren har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om fiskeripolitikken.

(Redegørelse nr. R 6).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling onsdag den 2. december 1992.

Skriftlig redegørelse:*Redegørelse af 23/11 92 om fiskeripolitikken.*

(Redegørelse nr. R 6).

Fiskeriministeren (Kent Kirk):*1. Indledning*

Den fælles fiskeripolitik blev vedtaget i januar 1983, og den har i de forløbne 10 år skullet stå sin prøve i en tid, hvor der er sket betydelige ændringer i vilkårene for fiskeriet.

En kombination af Nordsøens meget varierede fiskeriformer og en kraftig udvikling i fiskerflådens effektivitet har sammen med vige bestande af især torskefisk ført til et stort pres på forvaltningssystemet. Svaghederne har vist sig bl.a. i form af en u hensigtsmæssig udnyttelse af bestandene f.eks. i form af discardproblemer (udsmid af fisk).

Fiskeriministerrådet har i år i forlængelse af EF-Kommissionens midtvejsrapport om udviklingen i den fælles fiskeripolitik opfordret Kommissionen til at tage initiativ til revision af en række af fiskeripolitikens bestemmelser.

2. Revision af EF's fiskeripolitik

I tiåret for vedtagelsen af den fælles fiskeripolitik har EF-Kommissionen som nævnt udarbejdet en midtvejsrapport om erfaringerne med fiskeripolitikken.

Rapporten er drøftet på to ministerrådsmøder i 1992, og resultatet blev vedtagelsen af en række rådskonklusioner vedrørende udviklingen af fiskeripolitikken.

Konklusionerne fra rådsmødet i april 1992 indeholder en række generelle konklusioner

og en fremhævelse af de områder, hvor der er behov for yderligere overvejelser, inden der kan opstilles retningslinier og drages konklusioner for det videre arbejde.

Rådet har bl.a. lagt vægt på følgende forhold:

- De i 1983 fastlagte fordelingspolitiske principper fastholdes (relativ stabilitet).
- Ligevægten mellem fiskeressourcerne og fiskeriindsatsen må genskabes.
- Der bør lægges vægt på at skabe en større sammenhæng mellem fiskeripolitikens enkelte bestanddele.
- Subsidiaritetsprincippet fremhæves.
- Ressourceforvaltningen smidiggøres, og der lægges øget vægt på hensynet til de praktiske vilkår for fiskeriet og til en bedre udnyttelse af fangstmulighederne.
- Det bør overvejes at indføre sociale ledsageforanstaltninger i forbindelse med reduktionen af fangstkapaciteten.
- Kontrolsystemet effektiviseres og gøres mere ensartet.

Rådets konklusioner er i vidt omfang udtryk for den fiskeripolitiske linie, som regeringen gennem de seneste år har anlagt i forbindelse med EF-samarbejdet.

I spørgsmålet om betydningen af de tekniske bevaringsforanstaltninger gav bl.a. den danske kritik af udsmid af fisk (discard) således til resultat, at Rådet i oktober 1991 besluttede at øge en række maskemål fra 1. juni i år.

På samme rådsmøde blev det på dansk foranledning besluttet at lempe reglerne for fiskeri efter hvilling med henblik på at øge fiskeretrykket på denne rovfisk. Dette var et betydeligt fremskridt i retning af en reel anerkendelse af, at fiskeriforvaltningen må tilrettelægges under hensyn til bestandenes indbyrdes sammenhæng.

Den internationale biologiske forskning har senere uforbeholdent anerkendt grundlaget for regeringens linie her.

EF-Kommissionen har i efteråret med fremsættelse af konkrete forordningsforslag fulgt Rådets konklusioner op.

Forslag til ny grundforordning

Kommissionen har udarbejdet forslag til grundforordning for en fælles ordning for fiskeri og akvakultur. Forslaget afløser den gældende grundforordning for ressource- og beværingspolitikken (Rfo. 170/83).